

VIVALDI
II
GIUSTINO

6–20 augusti 2022

DROTTNINGHOLMS
SLOTTSTEATER

VÄLKOMMEN

Det är med stor glädje och stolthet som Drottningholms Slottsteater i sommar presenterar Antonio Vivaldis *Il Giustino*.

Den svindlande vackra musiken, magnifika ekvilibristiska arior med tillhörande slingrande recitativ gör att det känns osannolikt att det nu är allra första gången en opera av Vivaldi gestaltas på en svensk scen. Nu är det äntligen dags och vi gör produktionen tillsammans med ett erfaret konstnärligt team under ledning av barockspecialisten, dirigenten och regissören George Petrou. Det konstnärliga teamet har i uppsättningen låtit sig inspireras av Drottningholm och den gustavianska tidsepoken.

Det är långa processer i operans värld, så när jag började på teatern för ett drygt år sedan var arbetet med produktionen redan igång. Jag vill rikta ett stort tack till min företrädare Sofi Lerström som tog beslut om verk, konstnärligt team och koncept.

Varmt välkommen till en föreställning med teatern i huvudrollen!

Anna Karinsdotter
Teaterchef

It is with great joy and pride Drottningholm Slottsteater presents Antonio Vivaldi's *Il Giustino*.

The beautiful music and the magnificent arias, with meandering recitatives, make it seem remarkable that this is the very first time an opera by Vivaldi will be performed on stage in Sweden. We are making this production together with an experienced artistic team, led by the baroque specialist, conductor and director George Petrou. The artistic team is inspired by Drottningholm and the Gustavian era.

In the world of producing opera, the processes are long. When I was appointed as artistic and managing director at Drottningholms Slottsteater just over a year ago, work was already in progress. Many thanks to my predecessor Sofi Lerström, who made all decisions about the production, artistic team and concept.

A warm welcome to a performance with the theatre in the leading role!

Anna Karinsdotter
Artistic and Managing director

Raffaele Pe

Sofie Asplund

Yuriy Mynenko

Johanna Wallroth

Juan Sancho

Linnea Andreassen

Federico Fiorio

Jihan Shin

Elin Skorup

Stacey Aung

Pontus Sundset

Felix Hägg

Ruben Lundström

Mawlawi Rahem

Georges Petrou

Paris Mexis

Stella Kaltsou

Rebecka Andersson

Il Giustino

Antonio Vivaldi

Opera i tre akter | in three acts

Libretto **Nicolò Beregan**

Dirigent | Conductor **George Petrou**

Regi | Director **George Petrou**

Kostym och scenografi | Costume and set designer **Paris Mexis**

Ljusdesign | Lighting designer **Stella Kaltsou**

Mask och peruk | Wigs and make-up **Rebecka Andersson**

Roller|Cast

Anastasio **Raffaele Pe**

Arianna **Sofie Asplund**

Giustino **Yuriy Mynenko**

Leocasta **Johanna Wallroth**

Vitaliano **Juan Sancho**

Andronico **Linnea Andreassen**

Amanzio **Federico Fiorio**

Polidarte **Jihan Shin**

Fortuna, Spöket **Elin Skorup**

Dansare | Dancers **Stacey Aung, Pontus Sundset**

Statister | Extra **Felix Hägg, Ruben Lundström, Mawlawi Rahem**

Speltid: ca 3 timmar, 45 minuter inkl två pauser

| Running time: approx 3 hrs, 45 minutes incl two intermissions

Med särskilt stöd av | With support from

Drottningholmsteaterns Vänner ur Stiftelsen Henrik Nordmarks fond

Barbro Osher Pro Suecia Foundation

Helge Kuba

Edited for Drottningholms Slottsteater by Christos Christodoulou from MS FOA 34

Drottningholmsteaterns orkester
| The Drottningholm Theatre Orchestra

Konsertmästare | Leader **Minna Kangas**

Violin I **Minna Kangas, Elin Gabrielsson, Anders Åkered, Elias Gammelgård, Hanna Wiklund**

Violin II **Stefan Lindvall, Juliana Shapiro, Rebecka Karlsson, Bridget Marsden**

Viola **Joel Sundin, Rastko Roknic**

Cello **Magdalena Mårding, Daniel Holst**

Kontrabas | Double bass **Jonas Dominique**

Oboe, blockflöjt | Oboe, recorder **Rodrigo Gutiérrez, Kerstin Frödin**

Fagott | Bassoon **Marije van der Ende**

Naturhorn | Hand horn **Ulrich Hübner, Karen Hübner**

Trumpet **Andreas Parmerud, Chiara Re**

Ärkeluta, barockgitarr | Archlute, baroque guitar **Jonas Nordberg**

Pukor | Timpani **Simon Landqvist**

Psaltare | Psaltery **Margit Übellacker**

Cembalo | Harpsichord **William Shaw**

Assisterande dirigent och repetitör | Assistant conductor and répétiteur **William Shaw**

Dramaturg | Dramaturge **Tuvalisa Rangström**

Biträdande regissör | Assistant director **Anelia Kadieva Jonsson**

Rörelseinstruktör | Movement coach **Jenny Nilson**

Översättning för textmaskin | Translation surtitles **Lasse Zilliacus**

Belysningsmästare | Lighting technician **Joakim Fjellidal**

Inspicient | Stage manager **Henrik Nilsson**

SYNOPSIS

Vi befinner oss på kungens älskade teater. Han finner teatern en lättare plats att vara på än den verkliga världen och använder teatern till nöje, konst, politik och vardagsliv.

AKT I

Scenarbetare städar och ställer i ordning scenen på slottsteatern.

Kungen och drottningen hyllar varandra. Amanzio, general för de kungliga trupperna, påminner kungen om kriget. Polidarte, ett sändebud från fienden, försöker förhandla fred genom att förmå kungen att överlämna drottningen till deras ledare, Vitaliano. Kungen blir upprörd. Drottningen försöker övertala kungen att undvika att utsätta sitt folk och sig själv för fara. Han avfärdar hennes råd med en komplimang.

Giustino, en av scenarbetarna, drömmer om heroisk ära. När han somnar, dyker teaterns spöke upp och lovar honom makt och förmögenhet. Han väcks av skriken från Leocasta, teaterns primadonna. Giustino skyndar till undsättning. Leocasta blir intresserad av Giustino och vill introducera honom för hovet.

Andronico, bror till Vitaliano, har förklätt sig till kvinna, Flavia, för att komma nära Leocasta. Kungen presenterar Flavia för drottningen som ny hovdam. Amanzio, som längtar efter makt och titel, försöker övertala kungen att gå i krig. Kungen ogillar tanken på att lämna sin älskade teater.

Giustino har under tiden stigit i graderna. Leocasta övertygar kungen om att den unge hjälten borde gå med i de kungliga trupperna. Den förklädde Andronico blir svartsjuk när han inser att Leocasta är kär i Giustino.

Kungen, inspirerad av kriget, skriver på librettot till en ny opera. Vi får se kungens opera spelas upp på scenen som en imaginär barockteaterföreställning (teater i teatern) *Fienden har tagit drottningen tillfånga. Vitaliano försöker tvinga på henne sin kärlek. Hennes vägran får honom att beordra Polidarte att kedja fast henne. Drottningen sjunger ett sista farväl till sin älskade kung.*

AKT II

Kungen sjunger om sin olycka ackompanjerad av regn. Han fortsätter skriva.

Drottningen är precis på väg att slukas av monstret när hjälten Giustino kommer till undsättning.

Kungen rusar in i dramat. Kungaparet återförenas och seglar hem.

Vitaliano, som nu ångrar fångslandet av drottningen, återvänder. Med förnyat hopp söker han än en gång vinna drottningens hjärta.

Föreställningen är slut. Vi är tillbaka i kungens 1700-tal. Anastasio är segerviss. Drottningen berättar för Leocasta och Flavia om Giustinos heroiska handlingar.

Leocasta är svartsjuk på drottningen och Andronico avundas Giustino. Leocasta förtrollar drottningen med en sång om vårvindar. Drottningen kontemplerar över längtan och obesvarad kärlek.

Kungen firar sina segrar. Giustino har tagit Vitaliano som krigsfånge och klättrar ännu högre i rang. Amanzio förtärs av avund och säger till kungen att Giustino vill ha både tronen och drottningen. Kungen söker råd hos en spådam och får upp kortet som symboliserar döden.

Drottningen frågar hur kungen ska belöna Giustinos hjältedåd. Kungen pryder henne med Vitalianos juveler och uppmanar henne att vara honom trogen. Drottningen lämnas ensam och reflekterar över kärlekens vägar.

Samtidigt kan den förklädde Andronico inte längre hålla tillbaka sin sanna identitet. Han avslöjar sitt rätta jag och erkänner sin kärlek för Leocasta. Giustino kommer till Leocastas undsättning och arresterar Andronico. Leocasta och Giustino bekänner sin kärlek till varandra.

När Giustino lämnas ensam växer hans begär efter makt och ära.

AKT III

Fast besluten att avancera uppvaktar Giustino drottningen. Amanzio bevittnar scenen och kallar på kungen. Giustino döms som förrädare och drottningen är förnedrad. På väg till fängelset tar Leocasta farväl av Giustino och bestämmer sig för att rädda honom.

Amanzio gör ett sista försök att vinna Leocasta men blir avfärdad. Han berusar sig och fantiserar om att bli krönt till kejsare.

Vitaliano och hans bror Andronico flyr från fängelset. De finner den sovande Giustino och tänker döda honom. Spöket dyker upp och avslöjar att Giustino i själva verket är deras sedan länge förlorade bror.

Giustino övertalar sina nyfunna bröder att hämnas den förrädiske Amanzio och bevisa för kungen att han behandlats orättvist.

När den fulle och galne Amanzio låtsas vara kejsare arresteras han av Giustino och hans bröder.

Giustino ber kungen att förlåta Vitaliano och Andronico. När kungen förstår att Giustino är av ädelt blod förlåter han sina tidigare fiender.

Kungen och drottningen försonas och det firas med en maskeradbal. Allt verkar ha löst sig för alla, eller?

ACT I

Workers are cleaning and preparing the stage of the court theatre. The king, fascinated by his theatre, likes to use this "room of illusion" for pleasure, art, politics and everyday court life.

As the king and queen pay tribute to each other, Amanzio, general of the royal troops, reminds the king of the ongoing war. Polidarte, an envoy from the enemy, bargains for peace if the king hands over his queen to their leader, Vitaliano. Enraged and provoked, the king prepares for war. The queen tries to persuade her husband to avoid putting his people and himself in danger. He dismisses her advice with a compliment.

Giustino, one of the stage workers, dreams of heroic glory. He falls asleep whilst cleaning the stage. The ghost of the theatre appears, promising him power and fortune. He is awakened by the screams of Leocasta, the prima donna of the theatre, as she is being assaulted. Giustino rushes to help. Leocasta finds him both endearing and good-looking and decides to introduce Giustino to the royal court.

Andronico, the brother of the enemy king Vitaliano, has disguised himself as a woman named "Flavia" in order to get close to the lovely Leocasta, whom he spotted earlier on their diplomatic visit to the theatre. The king introduces Flavia to his queen as her new lady in waiting.

Throughout this commotion, the queen still feels lonely and caged by her sovereign status.

Amanzio, who longs for power and title, tries to persuade the king to go to war. The king, however, does not like the idea of leaving his beloved theatre.

Giustino has meanwhile risen in the ranks and is now serving Leocasta and Flavia some tea. Leocasta convinces the king that the young hero should join the royal troops to help secure victory in the ongoing war. The disguised Andronico gets jealous, as he realizes that Leocasta is now in love with Giustino.

The king is inspired by the war to write the plot for a new opera. We witness the king's opera being played out onstage as an imaginary baroque theatre performance, telling the story of the enemy having captured his queen. *Polidarte takes her to Vitaliano who tries to force her to return his love. Her persistent refusal leads him to order Polidarte to chain her up and feed her to a hungry monster. The queen sings a last farewell to her beloved king.*

ACT II

The king sings of unhappiness and tears amidst the sound of raindrops. He finds existence in the theatre easier than that of the real world, and so continues to dwell in the fantastic realm of his new operatic creation.

The queen is just on the brink of being devoured by the monster when the hero Giustino turns up and slays the savage beast. The king can't help but to rush into the drama as the saviour hero. The royal couple is reunited and sails home.

Vitaliano, regretting the death sentence he gave to the queen, has returned to the cave and finds the monster dead. With renewed hope he sings of trying yet again to win the queen's heart.

The imaginary performance has come to an end. Back in the 18th century court Anastasio is victorious. The queen proudly tells Leocasta and Flavia of Giustino's heroic actions. Leocasta's affection for Giustino leads her to grow jealous of the queen, as Andronico's infatuation with Leocasta leads him to envy Giustino. Both Leocasta and Andronico strive to encounter Giustino first, in order to prevent the other of interfering with their own respective objects of desire. Andronico manages to leave first while Leocasta exhorts the queen to stay, enchanting her with a song about spring breezes. The queen becomes introspective and contemplative as she sings about longing and unrequited love.

The king celebrates his victory. Giustino arrives with Vitaliano as a prisoner of war and climbs even higher in rank. Amanzio is consumed with envy. He plants the seeds of suspicion in the king's mind, claiming that Giustino plots to usurp both throne and queen. The tormented king tries to suppress his new-found uncertainty and seeks the advice of a fortune teller. The card he picks is the omen of death which only increases his paranoia further.

When the queen innocently asks which rewards the king has planned for Giustino's heroic deeds the king finds even more reason to be jealous. He adorns her with Vitaliano's royal jewels and urges her to be faithful to him. Once again the queen is left alone as she ponders Cupid's strange ways.

Meanwhile, the disguised Andronico can't restrain himself any further. He unmasks, revealing his true gender and confesses his intentions to Leocasta who is both upset and impressed. Once again Giustino enters to rescue Leocasta. He arrests Andronico and sends him to the dungeon. Once again Leocasta is smitten by Giustino. They confess their mutual love to each other.

When Giustino is left alone, his lust for power and glory grows.

ACT III

Determined to climb even higher through the ranks, Giustino courts the lonely queen. As a reward for his courageous deeds, she adorns him with the ornament she received from her husband. Amanzio witnesses the scene and calls for the king. Giustino is condemned as a traitor and the queen humiliated. As Giustino bids farewell to Leocasta on his way to prison, she decides to save him.

Amanzio makes one last attempt to conquer Leocasta but is brutally dismissed. Drunk and becoming more and more delusional, Amanzio hopes to have himself crowned emperor.

Meanwhile Vitaliano and his brother Andronico are escaping from prison. On their way they find the imprisoned Giustino sleeping and are just about to kill him, when the ghost appears again and reveals to them that he is in fact their long-lost brother.

Giustino persuades his newfound brothers to wreak revenge on the treacherous Amanzio and prove to the king that he was in fact slandered unjustly.

As the drunk and crazy Amanzio slips into the role of emperor, he is arrested by Giustino and his brothers.

Giustino begs the king to forgive his brothers Vitaliano and Andronico. Upon hearing that Giustino is of noble blood, the king concedes and forgives his former enemies.

The king and queen are reconciled and a celebratory masked ball is arranged. Opera seria always calls for a *lieto fine* (happy ending). Indeed, everything seems to have worked out perfectly for all! Or maybe not?

ANTONIO VIVALDI: IL GIUSTINO

George Petrou

Musiken

Il Giustino av Antonio Vivaldi uruppfördes 1724 i Rom på Teatro Capranica (som existerar än i våra dagar). Operan byggde på ett libretto från 1683 av Nicolò Beregan, vilket omarbetades 1711 av Pietro Pariati. Skildringen av handlingen är typiskt venetiansk: en pseudo-historisk poetisk saga av erotisk och politisk karaktär som erbjuder underbara möjligheter till barockteatermagi: En fattig bonde vid namn Giustino (Justinus) beger sig till Bysantinska rikets huvudstad Konstantinopel för att söka lyckan. Genom sina hjältedåd – som bland annat består i att bekämpa vilddjur och monster – fångar han kejsar Anastasios uppmärksamhet och blir efter en lång rad politiska intriger krönt till medkejsar Justinus I.

Il Giustino var en av Vivaldis största operasuccéer och är synnerligen rik på uppfinningar och melodisk skönhet, vilket även kräver en mycket rik orkestrering: flöjter (blockflöjter), oboer, fagotter, horn, trumpeter och timpani jämte de typiska stråkarna och en omfattande continuo-grupp med ett mycket ovanligt inslag: en salterio obligato (psaltare) i den hänförande arian "Ho nel petto un cor sì forte" som sjungs av Giustino. Två av Anastasios arior, "Vedrò con mio diletto" och "Sento in seno", har tagit sig in på nutidens "Vivaldis största hits"-lista. Till publikens stora nöje framhäver kompositören gudinnan Fortunas entré med temat till den berömda "Våren" (La primavera) från den så omtyckta *De fyra årstiderna*.

I vår produktion framförs operan nästan i sin helhet, vi har bara uteslutit fyra av de 45 sångnumren (två av Ariannas, en av Leocastas och en av Amanzios arior) såväl som ett antal rader recitativ. Dessutom tog vi oss friheten att ersätta Leocastas tämligen svaga aria "Lo splendor, ch'a sperare m'invita", precis före det storslagna sista körpartiet, med den briljanta "Dopo un orrida procella" från Vivaldis opera *Griselda*. I början av tredje akten lade vi också till den vackra tredje satsen ur Concerto i A-dur, från hans konsertsamling *L'Estro armonico*.

Drottningholms-opsättningen

Första gången jag kom till Drottningholms Slottsteater blev jag helt överväldigad av platsens historia. Teaterns forna glansdagar är kännbara i varje liten vrå, och framför allt är teaterkungen Gustav III:s anda ännu högst påtaglig.

För kung Gustav var Drottningholmsteatern en levande plats där han kunde umgås, avnjuta måltider, ta emot besökande diplomater och skvallra om det politiska och sociala världsläget, men även närvara vid repetitioner, bestämma repertoaren, framföra pjäser och överhuvudtaget ägna sig åt vad som tycks ha varit hans livs största passion: teater och konst.

Med Gustav III:s sprudlande person som inspiration, dristade vi oss att förlägga handlingen i vår *Giustino* till den gustavianska tiden och låta Drottningholmsteatern få nytt liv som ett slags följeslagare i kungens vardagsliv.

Giustino, en bonde i originallibrettot, blir till en oansenlig teaterjämnare som så småningom fångar kungens uppmärksamhet och stiger till de allra högsta bland hovets tjänstemän. Alla inslag i 1700-talets hovliv finns där: ambition, intrig, fåfänga, kärlek, sex, politik och en stor portion lätthet och humor i sann rokokoaanda. Allt det får ta plats i denna unika teaterbyggnad som liksom har sin egen vilja och en magisk inverkan på människors liv. Vi hämtade inspiration från vissa historiska fakta kring Gustav III:s liv och tid: förhållandet mellan kungen och hans hustru drottning Sofia Magdalena, kungens teaterlika tillvaro, hans verksamhet som pjäsförfattare och librettist, hans sökande efter råd hos en sierska för att tysta sina tvivel, och slutligen det tragiska mordet på honom. Med hjälp av allt detta har vi skapat ett barockt sagoäventyr vid ett fiktivt 1700-talshov, där Drottningholms Slottsteater får vara föreställningens verkliga huvudperson. Vi har förvandlat gudinnan Fortuna i Beregans originallibretto till "teaterspöket".

Kungens mor drottning Lovisa Ulrika, som också skapade Drottningholmsteatern, har fått tjäna som inspiration för vårt spöke: en modersfigur, men en mycket kärv sådan i förhållandet till sin son och hans hustru. Spöket vakar över teatern och våra hjältars handlingar, och påverkar på ett övernaturligt sätt händelsernas gång.

Drottningholmsteatern bjuder på en stor uppsättning olika kulisser och ett unikt, mycket invecklat scenmaskineri. Men salongen utgör en slående teaterscen i sig själv, då den är mycket påtagligt närvarande genom hela föreställningen. Det är något man inte kan bortse från och det är verkligen en stor utmaning att välja bland de oerhört vackra handmålade dekorerna och kombinera dem på ett kreativt sätt, för att framkalla en magisk stämning och understryka berättelsen på allra bästa sätt. Vår avsikt var att återskapa en teater-i-teatern-känsla där scenen är en mötesplats, i ett mindre glamouröst tillstånd (med pågående scenarbete), såväl som en barockscen, komplett med ljussättningens levande ljuseffekt (Stella Kaltsou). Paris Mexis kostymer i gustaviansk stil är tänkta att smälta in i kulissernas 1700-talskänsla och samtidigt betona varje rollfigurs specifika personlighet.

The music

The opera *Il Giustino* by Antonio Vivaldi was first presented in 1724 in Rome, at the Teatro Capranica (which stands until our days). The opera was based on a 1683 libretto by Nicolò Beregan, later revised in 1711 by Pietro Pariati. The handling of the plot is typically Venetian: a pseudo-historical poetic fairy-tale of an erotic and political character, offering wonderful opportunities for baroque theatre magic: A poor peasant named Giustino (Justin) works his way up towards Constantinople, the capital of the Byzantine empire, and through his great deeds (including fighting beasts and monsters), he gets the attention of the Emperor Anastasio, who, after a long run of political intrigues, crowns him as co-Emperor Justin 1st.

Il Giustino was one of Vivaldi's greatest operatic successes. Indeed, *Il Giustino* possesses an incredible richness of invention and melodic beauty, also calling for a very rich orchestration: flutes (recorders), oboes, bassoon, horns, trumpets and timpani alongside with the typical strings and a rich continuo group, including one very unusual addition: a *salterio* (psaltery) obligato in the ravishing aria "Ho nel petto un cor sì forte" sung by Giustino. Two of Anastasio's arias, "Vedrò con mio diletto" and "Sento in seno", have made it to the modern "Vivaldi-greatest hits" list. As a special treat, the composer is underscoring the entrance of goddess Fortune with theme of the celebrated *Spring concerto* (La primavera) from the beloved *Four Seasons*.

In our production we present the opera almost in full, omitting only 4 of the 45 vocal numbers (2 arias of Arianna, 1 of Leocasta, and 1 of Amanzio) along with several lines of verbal recitative. Additionally, we took the liberty to substitute the rather weak aria for Leocasta "Lo splendor ch'a sperare m'invita", just before the magnificent final Chorus, with the brilliant "Dopo un orrida procella" from Vivaldi's opera *Griselda*. We also introduced, at the beginning of the 3rd act, the beautiful 3rd movement of the Concerto in A, from the Concerto collection *L'Estro Armonico* by Vivaldi.

The "Drottningholm production"

When I arrived at the Drottningholm Slottsteater for the 1st time, I felt the history of the place overpowering me. The glory of the past is evident in every corner of this theatre. And above all, the spirit of the King Gustav the 3rd, the "Theatre King" as known in Sweden, is still extremely present.

For King Gustav, the Drottningholm Theatre was a living space, where he would socialize, enjoy meals, accept diplomatic visitors, gossip about the political and social life of the world, but also attend rehearsals, decide on the repertoire, recite plays and get generally involved in what seemed to be the greatest love of his life: the Theatre and the Arts.

Inspired by the sparkling personality of Gustav the 3rd, we ventured to put the action of our "Giustino" in Gustavian times and allow the Drottningholm Theatre come alive again as a companion to the King's everyday life.

Giustino, a peasant in the original libretto, becomes a lowly theater servant who eventually attracts the attention of the King and rises to the highest ranks of the court officials. All 18th century Court elements are there: ambition, intrigue, vanity, love, sex, politics and lots of rococo lightness and humour, placed in this unique theatre-building which, as if possessing its own intelligence, works its magic in the lives of people.

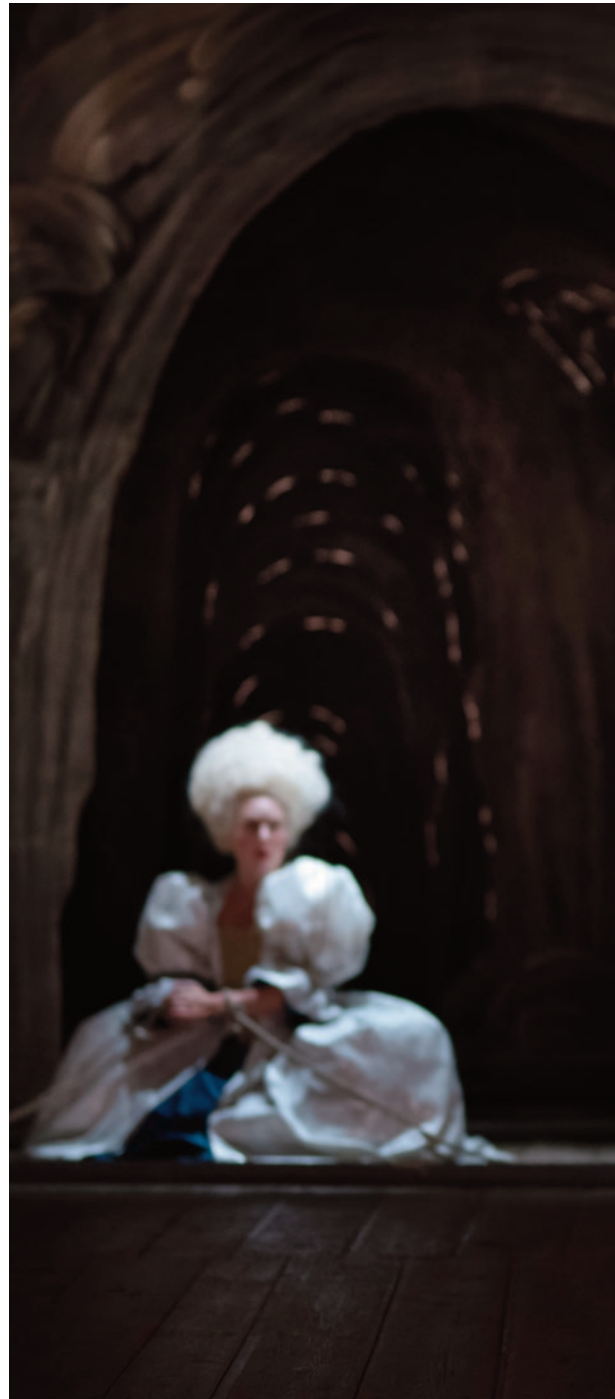
We drew inspiration from certain historical facts around King Gustav the 3rd life and

times: the relationship of the King with his wife, Queen Sofia Magdalena, the King's "theatricality" in his everyday life, his activities as play-writer and librettist, his seeking for advice from a fortuneteller in order to comfort his insecurities, and finally his tragic assassination. Through all this, we created an adventurous baroque fantasy, in a fictional 18th c. court, allowing the Drottningholm Slottsteater to be the real protagonist of the show. We turned the goddess Fortune of N. Berge's original libretto into the "theatre ghost". Queen Lovisa Ulrika, the King's mother and creator of the Drottningholm theatre, is the inspiration behind our ghost: a motherly figure but also very sharp in her relationship with her son and his wife. The ghost is watching over the theatre and the actions of our heroes, influencing in a surreal way the course of events.

The Drottningholm Theatre offers a huge amount of different sets and a unique and very complex stage machinery. But the theatre auditorium itself forms a striking set in itself, being evidently present through the course of the performance. This cannot be ignored and it is indeed a great challenge to choose among those hand painted set elements of extreme beauty and creatively combine them, in order to evoke a magical atmosphere, underlining the storytelling in the best possible way. We aimed in recreating a theatre-within-theatre ambience, seeing the stage both as a meeting place, in a less glamorous state, (with stage works in action) as well as a baroque performance venue, complete with candlelight effect lighting (Stella Kaltsou). The Gustavian inspired costumes by Paris Mexis aim to blend with the 18th c. ambience of the sets while underlining the specific individualities of each character.

Översättning: Annika MacTaggart

Paris Mexis, vad har inspirerat dig i ditt arbete med kostymerna?

Vår Giustino utspelar sig under Gustav III:s tid, så min design är starkt influerad av den stilperioden. Min strävan var att skapa en historisk look med en touch av fantasi. På sätt och vis försökte jag skapa kostymer, rekvisita och scenerier som om jag vore en hov-designer med uppdrag att arbeta för kungens teater.

Har du valt/ använt/justerat färger och tyger på Drottningholmsscenen som skiljer sig från andra scener?

Scenen på Drottningholms Slottsteater är ingen tom duk. Det här är en juvel till teater, en tidsmaskin. Jag tror att man skulle vara blind för att inte respektera och arbeta med scenens befintliga skönhet.

Jag har besökt teatern, slottet och museer och studerat dekorsamlingen och tidsperioden i böcker och skisser innan jag började designa. Så alla mina val av färger, tyger, former och tillskärning är påverkade av allt det förarbetet.

I produktionen kommer vi att få uppleva, utöver Vivaldis underbara musik, den gustavianska eran komma till liv.

Sofie Asplund, hur har du satt dig in i rollen?

Jag har aldrig gestaltat en drottning tidigare utan har mest gjort de typiska "kammарjungfru-rollerna", så jag har förberett mig genom att bland annat läsa, titta och lyssna på allt intressant jag hittat om drottningar under 1700-talet. I synnerhet om Sofia Magdalena, som jag föreställer i vår version av *Il Giustino*. Hon blev utfrysad och illa behandlad av sin svärmor och även i viss mån av sin man Gustav III. De hade ett komplicerat äktenskap. Det är spännande att sätta sig in i och inspireras av hennes livsöde. Hon verkar ha varit ensam och isolerad.

Att få på sig korsetten, den höga peruken och de breda klänningarna gör mycket för den fysiska gestaltningen.

Att sjunga och agera på Drottningholmsteatern, är det annorlunda än på andra scener?

Det finns en påtaglig själ och närvaro här. Det dämpade ljuset, de gamla kulisserna och det lutande trägolvet. Det är en magisk plats som jag känner stor vördnad för. Artisterna som sjöng och dansade här flyttade in på teatern under somrarna, de bodde i logerna som vi nu håller till i, det är häftigt att tänka på. Jag älskar att sjunga här och har längtat så efter att komma tillbaka hit!

Raffaele Pe, är det här en roll du har sjungit förut? Eller första gången Vivaldi?

Det här är första gången jag gör rollen som Anastasio, även om jag ofta sjunger *Vedrò con mio diletto* på mina konserter. Äntligen får jag sjunga hela rollen! Jag har gjort flera andra Vivaldiroller på scenen. Orlando, Farnace, Olimpiade finns redan i min repertoar, jag sjunger också mycket av Vivaldis underbara sakrala musik.

Hur förberedde du dig för rollen?

Jag läste många historiska texter om Gustav III:s liv och arbete. Och jag tränade! Bra sång kräver en god fysik.

Att sjunga och agera på Drottningholm, skiljer det sig från andra scener?

En unik upplevelse, skulle jag säga. Det är underbart att vara i ett så levande och ursprungligt teaterhus. Det visar vad teater handlar om och kommer att inspirera mig för framtida projekt!

Juan Sancho, är det här en roll du har sjungit förut? Eller första gången Vivaldi?

Det här är första gången jag sjunger Vitaliano, men det är min tredje Vivaldiopera. Maestro Petrou dirigerade även vid första tillfället.

Hur förberedde du dig för rollen?

Först läser jag alltid hela librettot. Sen växlar jag mellan att arbeta tekniskt med ariorna och memorera recitativet.

Att sjunga och agera på Drottningholm, skiljer det sig från andra scener?

Drottningholms Slottsteater är väldigt annorlunda jämfört med andra scener. Vi måste alla hålla reda på när vi ska göra entré på scenen, t ex. På moderna teatrar finns högtalare för det. Och vi måste också vara mycket aktsamma när vi rör oss bakom scenen. Det är en erfarenhet som tar oss tillbaka i tiden. Jag älskar det!

Paris Mexis, what was your main inspiration for this production?

Our *Giustino* takes place in the era of Gustav the third so my designs were heavily influenced by the style of that period. My aspiration was to create a historically informed look with a touch of fantasy. In a way I tried to create costumes and objects (and a large piece of scenery) as if I would be a court designer commissioned to work for the king's theatre.

Did you choose/use/adjust colours and fabrics on the Drottningholm stage that are different from other stages?

Drottningholms Slottsteater is not a blank canvas. It is a jewel of a theatre, a time machine. I think that one would be blind not to respect and work with the beauty already given.

I visited the theatre, the palace, museums and studied the sets collection, as well as the era and its style from rare books and other visual material, before I began designing. So all my choices including the definition of colour palettes, fabric sampling, and of course the shapes and forms were influenced by that research.

In our production besides indulging in Vivaldi's gorgeous music you will have a chance to see the Gustavian era come to life.

Sofie Asplund, how did you prepare for this role?

I have never portrayed a queen before, I have mostly been the typical "chamber maid". I have prepared by, among other things, reading, watching and listening to everything interesting I found about queens in the 18th century. In particular Sofia Magdalena, the queen of Gustav III, who I portray in our version of *Il Giustino*. They had a complicated marriage. It is exciting to get to know and be inspired by her destiny. She seems to have been lonely and isolated.

Putting on the corset, the high wig and the 18th century dresses does a lot for the physical appearance.

To sing and act at Drottningholm, is it different from other stages?

There is a special soul and presence here. The dimmed light, the old scenery and the sloping wooden floor. It is a magical place for which I feel great reverence. In the 18th century the artists moved into the theatre in the summer, they lived in the lodges we now use as dressing rooms. That's a cool thought. I love singing here and have been dying to get back here!

Raffaele Pe, is this a part you have sung before? Or first time Vivaldi?

This is my role debut even if I often sing the aria *Vedrò con mio diletto* in my recitals. Finally I get to sing the full role! I often sing Vivaldi on stage: Orlando, Farnace, Olimpiade are already in my repertoire, I also sing a lot Vivaldi's wonderful sacred repertoire.

How did you prepare for the role?

A lot of reading (historic notes on the work and the history of Gustav III) and an athletic preparation with my trainer. Good singing requires a good understanding of the mechanics of each role.

To sing and act at Drottningholm, is it different from other stages?

Very unique I'd say. It is wonderful to see the theatre alive with all his original parts. It gives you a hint of what theatre was all about and certainly it gave me great inspiration for future projects!

Juan Sancho, is this a part you have sung before? Or first time Vivaldi?

It's my first time singing Vitaliano, but this is my third Vivaldi role. My first one was also under the conducting of Maestro Petrou.

How did you prepare for the role?

I always read the whole libretto first of all. Then I combine working technically on the arias and memorising the recits.

To sing and act at Drottningholm, is it different from other stages?

Very different. We need to be very alert. We don't have speakers in our dressing rooms, so no one is calling us for our entrances on stage. You also need to be more careful with the movements in the backstage. It's an experience that I guess was much closer to the original experience than the nowadays one. I love this!

DONERA

Stöd Drottningholms Slottsteater

Vi behöver dig som vill bli donator och delaktig i teaterns resa mot framtiden. Generösa donatorer gör att vi kan bjuda på stora konstnärliga upplevelser, skapa visningar som väcker historien till liv och bevara det viktiga kulturarvet. Hjälp oss att låta fler få ta del av 1700-talsmagin!
Är du intresserad av att bidra till teaterns verksamhet och vill veta mer?
Kontakta teaterchef Anna Karinsdotter 08-556 931 02.

Support Drottningholms Slottsteater

Generous donations allow us to offer exceptional artistic experiences and create events that bring history to life, preserving an important cultural heritage. Help us let even more people take part in the magic of the eighteenth century!
If you would like to discuss support, please contact Artistic and Managing director Anna Karinsdotter by phone +46 8 556 931 02.

Tack till | We thank

Stiftelsen Infinity, Jacob Wallenbergs Stiftelse, Särskilda Fonden, Stiftelsen Hjälpfonden, Barbro Saléns Stiftelse, Anders Bodin, Anders Lindström, Elisabeth Jancke Brandberg, Ingemo och Karl Otto Bonnier, Inger och Björn Savén, Kerstin och Bo Hjelt samt anonyma givare

Drottningholms Slottsteater

Teaterchef | Artistic and Managing director **Anna Karinsdotter**

Producent | Producer **Kristian Holstein**

Teknisk chef | Technical manager **Åsa Tillman**

Controller | Financial manager **Astrid Palmér**

Kommunikation, press och försäljning | Communication, PR and sales **Eva Lundgren**

Biljetter | Box Office **Shahin Hajbarati**

Kostymchef | Head of costume department **Camilla Karlsson**

Scenmästare | Stage master **Christer Nilsson**

Belysningsteknik | Lighting techniques **Tobias Hallgren, Lumination of Sweden**

Visningar och Teaterboden | Guided tours and the Theatre shop **Anna El Yafi, Josephine Levin**

Rekvisitör | Props manager **Bettan Eriksson Gross**

Dockmakare sjöodjur | Puppet maker sea monster **Annika Arnell, David Wätte**

Dockmakare Amor och Psyche | Puppet maker Eros and Psyche by **Erato Dolls Athens, Greece**

Dekorationsmålare tavla | Painted veil **Jan Edlund**

Assistent till kostymdesigner | Costume designer assistant **Alegia Papageorgiou**

Skräddare | Tailors **Leena Kakkori, Elisabeth Karlsson, Ida Liivakant, Thomas Nordin, Lucia Wahlstedt**

Påklädare | Dressers **Birgitta Engberg, Charlotte Fröling, Ella Lundblad**

Tack till **Athens Festival** för lån av svarta slängkappor | Thanks to the **Athens Festival** for providing the black cloaks

Maskörer | Make-up **Marie-Louise Hellberg, Hanna Söderström**

Modist | Milliner **Karin Jatta**

Scenförmän | Stage foremen **Lovisa Adlersfeld, Viktor Engström, Stefan Hansen, Kim Johansson**

Scentekniker | Stage technician **Victor Aleström, Tea Carlsson, Bo Dillingham, Niklas Ekholm, Sofia Findahl, Johan Hagström, Ellie Lager, Adam Melander, Abdullah Mohammad, Tor Nilcrants, Oscar Strömblad, Klara Svedäng**

Belysningstekniker | Lighting technician **Alba Rask**

Stämmare | Tuner **Mikael Bellini, Jonas Köhler, Johan Wendt**

Textmaskinsoperatör | Surtitles operator **Liselotte Asplund**

Operaintrödnationer | Pre-performance talks **Sophie Helsing**

Reception | Stage door **Ronny Nordberg**

1:a publikvärd | Front of House **Helena Lindroth**

Säkerhet | Security **Erdal Akin**

Produktionsassistent | Production assistant **Elin Hensch**

Tack till Kungliga Operan | We thank the Royal Swedish Opera

Foto | Photo **Markus Gårder, Sören Vilks** (omslag | cover)

Grafisk form | Graphic design **Malou Holm**

Redaktör | Editor **Eva Lundgren**

DROTTNINGHOLMS
SLOTTSTEATER